

ОПАНАС Ш

Е В Ч У К Е В И Ч

равління культури Раїси Гульпе, науковців та підприємців краю. Особливу подяку автор висловила Яснозорові Опанасовичу Шевчукевичу – синові скульптора – за люб'язне надання творів та рукописів свого батька.

Книга стала результатом 15-ти років науково-дослідницької, збирацької роботи. До неї увійшли хроніки життя самобутнього буковинського митця, мистецькознавчий аналіз творчості, уривки із щоденників, виставки його творів. До книги також увійшов один із найбільш повних на сьогодні каталогів робіт Шевчукевича, який вмістив у себе близько 400 назв.

Незважаючи на значну кількість публікацій у пресі радянської доби, досі ніхто з мистецтвознавців та науковців не робив серйозної спроби узагальнити численний архівний матеріал та надруковані у різних виданнях дослідження творчості Шевчукевича.

Тетяна Дугаєва впевнена, що її книга – далеко не остання спроба усвідомити творчий спадок скульптора.

Опанас Шевчукевич – особистість непересічна, яка зіграла значну роль в історії культури Буковини. Син ткача та сільської знахарки відчував непереборну жагу до знань. Навчаючись на медичному факультеті Фрайбурзького університету, за-

хоплюється філософією, має змогу знайомитись із найкращими зразками європейської культури. Саме у цей час він починає створювати перші пластичні композиції. Його спроби підтримує відома німецька художниця-графік та скульптор Кете Кольвіц, яка навіть після повернення Шевчукевича на батьківщину продовжувала відігравати в його житті роль доброго янгола-охоронця.

Опанас Євгенович прожив складне драматичне життя, в якому вистачало трагічних подій, жорстких випробувань і втрат. Однак, незважаючи на все це, бажання висловитись мистецькими засобами не полишало самобутнього митця.

Дім Шевчукевичів став своєрідним осередком духовності для Чернівців. Опанас Євгенович та його дружина Ольга Іванівна були завзятими бібліофілами. Бібліотека мала славу однієї з найбагатших у місті.

Про напружене внутрішнє життя Шевчукевича дають уявлення його численні щоденники. Вихований на фольклорних традиціях Буковини та високих зразках європейської культури, він явив у своїй творчості самобутній симбіоз примітивізму, символізму та характерності. Творчість Шевчукевича багатогранна та посправжньому до кінця ще не оцінена на батьківщині.

Деякі роботи у своїй стилізації доведені до абсолютної знаковості, деякі заявлені лише символічно окресленим силуетом. Часом його композиції нагадують скіфську пластику, часом – абсолютно авангардні та лаконічні за засобами виразності. Характери персонажів часто виліплені настільки виразно, що можуть змагатися зі знаменитою японською мініатюрою – нецке.

Як розумну книжку, в якій безліч глибоких думок, можна читати-не-перечитати, так про творчість цього автора можна говорити багато і ще всього не сказати. І тому, мабуть, дослідження Тетяни Дугаєвої буде не останнім.

Марина МАРТИНЮК

„Свобода слова“ 15 листопада 2002